

дж-тѣ, нѣ и да ѹмрѣ. Тѣй като сѣ прѣ-
 пирахѣ, Царь-тѣ и Василій, додохѣ нѣкои си
 отѣ сѣбгы-тѣ царскы и сѣ смѣсихѣ да за-
 щитватѣ Аріѣны-тѣ: виждамѣ и Димосте-
 на прѣстѣ и неѹченѣ (тѣй бѣше на едного
 има-то мѣ), не ви е прилично да хортѣвате
 за такыва работы, кои-то не знаете; сѣб-
 гы-тѣ посрамени замѣлахѣ. А Царь-тѣ
 тѣ разгнѣвенѣ, тѣ посраменѣ, отговори на
 Василіѣ: Василіѣ иди мѣждѣтѣхѣ и направи
 както знаешѣ; азѣ ти давамѣ волиѣ,
 само сѣди праведно. Ако не разсѣдиѣ пра-
 во, о Царю, тогава изгони мѣ отѣ мои-тѣ
 братѣѣ православны, прати мѣ бѣ заточеніѣ
 и дай на всякого черквѣ-тѣ на Аріѣни-тѣ.
 Тогава като зѣ Василій писмо отѣ Царѣ,
 върна сѣ бѣ Никейѣ, дѣкто сѣбра всичкы-
 тѣ Аріѣни и имѣ каза: ето азѣ щѣ на-
 правѣ сѣда междѣ васѣ, да видимѣ кой е
 праведенѣ да стои бѣ томѣ храмѣ Божій. Сѣ-
 ди ны, Василіѣ само по сѣда Царскы. Блате
 сега вси правовѣрни и прѣдѣз очи-тѣ на А-
 ріѣны-тѣ нека сѣ затворатѣ черковны-тѣ
 врата, запечатѣйте, за да не бѣ да по-
 мыслѣтѣ нѣщо си, всѣкый сѣ свой печѣть,